



ומשגיח

שיחות, דרשות ומאמרים למגידי שיעור, ולכל דורש ברבים

גליון מס' 82

ערוך מתוך שיעורי לב ארי - ב"ב

שבת חוה"מ פסח - תשפ"ג

עניין של חינוך

מידת החסד

כידוע חג הפסח רומז למידתו של אברהם אבינו שהוא עמוד החסד (ולהכי אמר לשרה 'מהרי לושי וגו' - כי פסח היה..) ועל כן בימים מקודשים אלו צריכים להעמיק בביאור מידת החסד וכך כותב השל"ה הקדוש: עיקר החסד הוא כשעושה שלא על מנת לקבל פרס, ואז נקרא עושה חסד ונקרא נדיב, אבל העושה על מנת לקבל גם ממנו הנאה נקרא סוחר ולא נדיב, ואין לך מידה גדולה ממידת החסד. על כן ירגיל אדם את עצמו בחסד של אמת לא רק עם המתים, אלא אפילו ובעיקר עם החיים, ואז הולך בדרכי ה' ומתלבש במידותיו, כי הוא יתברך עושה חסד חיים. וכך מבאר השל"ה הקדוש את הפסוק: "כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך" - דרכי בני אדם לעשות חסד של אמת עם המתים ולא עם החיים, אבל 'חסדך' האמיתי הוא 'מחיים' - מה שאתה עושה לנו בחיי חיותנו, ומה הגמול שאנו משלמים לו? רק "שפתי ישבחונך" - הקב"ה בחסדו הגדול עושה ניסים ואין לנו לעשות אלא רק להודות לו. וזהו חסד - להתחסד עם הזולת בכל מה שיוכל, הן בגופו, הן בממונו.

שבת שלום - מערכת שיעורי לב ארי



פְּנִינִים מִשְׁלַחַן מַלְכִים

"שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו":

חכמי המוסר המשילו משל לאדם אחד שהיה לו: סוס, חמור, ותרנגול. האיש האכיל את הסוס והחמור בכמות מוגבלת, ואילו התרנגול זלל כאוות נפשו. אמר החמור לסוס: אנו משרתים את אדוננו בנאמנות, והוא נותן לנו אוכל במידה, ואילו התרנגול אינו עושה כלום, ומתפטם ללא הגבלה, השיב הסוס: חכה ויגיע הזמן ויתברר לך... הגיע זמן החג, לקח האיש את התרנגול, שחט וצלה אותו... בכל דור ודור מפרעה ועד ימינו עומדים עלינו לכלותינו ונראה הדבר שיש לאותם מזיקים כוח וגדולה, אך לאמיתו של דבר כל גדלותם ניתנת רק בשביל שיפלו חזק יותר וכגודל עלייתם כך תהא נפילתם בימים ההם ובזמן הזה.

שבכל הלילות אנחנו אוכלים שאר ירקות והלילה הזה מרור"

שאל פעם הגאון רבי יוסף בער מברסק את בנו הגאון רבי חיים בילדותו בשעת הסבה של ליל הסדר, מה הטעם שאנו עושים בליל הסדר זכר למה שמיררו המצריים את חי אבותינו באכילת מרור? וכן עושים זכר לטיט באכילת החרוסת, ואילו זכר לרכוש גדול שהוציאו ישראל ממצרים אין אנו עושים?

ענה רבי חיים ואמר: הטיט והמרור לא פסקו עדיין מאתנו, ואילו הרכוש הגדול לא נשתייר ממנו מאומה, כי חלף הלך לו. לכן כתוב בשולחן ערוך (סימן תע"ב) שיש לסדר שולחנו בליל הסדר בכלים נאים כיד ה' הטובה עליו, ואפשר שכל זה באמת זכר לרכוש הגדול שנטלו ממצרים, ואף לעתיד לבוא נאמר: "תחת הנחושת אביא זהב, ותחת הברזל אביא כסף וכו'" (ישעיה ס' י"ז)

פרנסה משמים | ספור על מרן בָּבָא מַאִיר זצ"ל

הילולא דצדיקייא



**הילולת מרן
הגאון הקדוש
'בבא מאיר'
רבי מאיר בן
כ"ק האדמו"ר**

רבי ישראל אביחצירא זיע"א

האדמו"ר מאיר אבוחצירא זצוק"ל (המכונה 'בבא מאיר' זיע"א) היה בנו בכורו של רבי ישראל אבוחצירא 'הבבא סאלי' והרבנית הצדקנית מרת פרחא ע"ה. הרב נולד במחוז תאפלילת (שקרויה על שם התפילה, כיוון שכל גדולי יהדות מרוקו חיו שם) שבמרוקו. בגיל 25 בלבד הוסמך בבא מאיר לרבנות, כשבשנת תשי"ה מונה לרבה של העיר מידלאת שבמרוקו, תוך כדי שהוא משמש ראש ישיבת תומכי תמימים של חב"ד בעיר. שמונה שנים לאחר מכן קודם רבי מאיר ומונה לרבה הראשי של העיר הגדולה ארפוד, שם ישב והרביץ תורה ברבים, באותם שנים עלה בבא סאלי בפעם הראשונה לארץ ישראל לבדו. כשחזר למרוקו, שאלו אותו בני משפחתו את דעתו על הרבנים בארץ הקודש, תשובתו של בבא סאלי הייתה כי "כל הצדיקים בארץ ישראל צדיקים גדולים, חכמים ונבונים, אנשי אמת ובעלי בינה יתירה, אך כמו רבי מאיר הבן שלי, אין בנמצא". בשנת תשכ"ה עלה האדמו"ר מאיר אבוחצירא לארץ הקודש, והתיישב בעיר הנמל אשדוד, והחל לקבל קהל עוד בחיי אביו. בניו בנותיו ובעליהן נחשבים מצדיקי הדור וממשיכים בדרכו הקדושה. רבנו נלבי"ע ביום ביי"ז ניסן התשמ"ג ונטמן בי-ם

זכותו יגן עלינו ועכ"א אמן

בכל יום אנו אומרים שלוש פעמים את הפסוק: "פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון". ואמרו חז"ל בגמ' (ברכות ד.) "אמר רבי אלעזר אמר רבי אבינא: כל האומר 'תהילה לדוד' בכל יום שלוש פעמים, מובטח לו שהוא בן העולם הבא". אך עלינו לכון במילים הללו שה' יתברך הוא אל זן והמפרנס אותנו ואת כל העולם כולו. מסופר כי באחד הימים הגיע אל ביתו של הגה"ק רבי מאיר אבוחצירא, הבבא מאיר זיע"א בעיר ארפוד שבמרוקו, יהודי פשוט, האיש היה כה תמים באופן מיוחד. מאידך היה האיש מאמין גדול בבורא העולם ובצדיקים. וגמר אומר בדעתו כי עליו לעלות לארץ הקודש. באחד הימים קודם עוזבו את העיר בא להיפרד מהמרא דאתרא. האיש התמים נתן את קולו בבכי רב ואמר: 'בבא מאיר', כבודו מכירני ואף יודע שאין בי שום חכמה, ואפילו צורת אות איני יודע, ומעולם לא אחזו ידיי ספר כדי לקרוא בו. עד היום התפרנסתי ממסחר עם הגויים, אבל מעתה יהיה עלי? הלא בארץ ישראל כולם מלומדים וחכמים ולא ימצא אחד אשר יעסיק בור ועם הארץ שכמוני, שאפילו קרוא וכתוב אינו יודע? סיים האיש והמשיך לבכות בקול בוכים. הביט רבי מאיר באיש ואמר: "שמע נא ידידי, דוקא העובדה שאתה נבער מדעת ואינך בקי בכלום, תעמוד לימינך ותעזור לך להסתדר בארץ ישראל. אי ידיעתך לקרוא ולכתוב, תתן לך פרנסה רבה לכל ימי חייך". האיש הפשוט נדהם לשמוע את דברי רבו הנערץ, ולאחר שעיכל אותם, בהיותו איש שאמונת חכמים היא נר לרגליו, התעודד והודה לרבי מאיר על ברכתו ויצא מלפניו בכריעה והשתחויה. ובהגיע האיש לארץ הקודש התיישב במעברה מסויימת ואחד מבניו החל לעבוד במפעל צבאי מסווג שנמצא די קרוב לאיזור מגוריו. הבן אשר התחבב מאוד על אחד מבכירי מהנדסי הטילים, והאחרון מינה אותו להיות עוזרו ויועצו האישי. בוקר אחד סיפר המהנדס הבכיר כמסיח לפי תומו לעוזרו האישי על בעיה אשר התעוררה בעבודתם. מדי יום נערמים במשרדם הררי ניירת של תוכניות טילים סודיות ביותר, ושרטוטי טיוטות של אמצעי לחימה סודיים נוספים שאין בהם צורך ואין מי שיבערם. העוזר האישי שמע והציע את עצמו למלאכה, אולם המהנדס הבהיר לו כי הוא אינו רשאי להציף בתוכניות הכה סודיות, שכן אין לו את הסיווג הביטחוני הנדרש. לפתע צץ במוחו של העוזר רעיון יצירתי: "אז צריכים לחפש מישהו שאינו יודע לקרוא ולכתוב ולמנות אותו לתפקיד". המהנדס המלומד תמה: "כן אבל איפה תמצא בכל ארץ אנשים שאינם יודעים לקרוא ולכתוב?!", "אני אכן מכיר אדם כזה", הכריז העוזר, "אבא שלי, הוא אינו יודע לקרוא ולכתוב."! המהנדס הבכיר העביר את הרעיון למנהלי המפעל, וכך אנשי הביטחון של המפעל קיבלו את שמו של האיש, והחלו להתחקות אחריו כדי לוודא שאין לו כל קשר עם גורמים עוינים. כאשר הגיעו לביתו מצאו אותו יושב באפס מעשה במרפסתו. הם דיברו עמו וראו שהוא אדם פשוט ותמים בתכלית. כאשר נתנו בידו עיתון לקרוא החזיקו הפוך, וכנשאל כיצד הוא מתפלל, הסביר שאינו משתמש בסידור ותפילותיו שגורות בפיו מילדותו. ראו החוקרים שהאיש מתאים למשימה, והוא הוזמן להיות משמיד התוכניות הסודיות של המפעל. הוא ישב בחדרו מבוקר ועד ערב וקרע כל דף הטעון קריעה. בסוף החודש קיבל משכורת נאה והיה מאושר... והברכה התקיימה במילואה.

ת.נ.צ.ב.ה. וזכותו הגדולה תהא מגן וצנינה עלינו ועל כל ישראל, אמן!!!